Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26144
Copyright: Admont, Benediktinerstift

Scio enim inquit hominem ante annos quatuordecim siue
in corpore siue extra corpus nescio. Et iterum post tres
annos inquit ascendi hierusalem. Et iterum audi eum dicentem.
Bonum est mihi mori quam ut gloriam meam exinaniat quisquam.
Non solum autem hoc. Et etiam iterum sedens dicebat. Sicut
purgamenta mundi facti sumus. Quid enim omnium de
tritus. Quid frigore sentimus. Quid frum insidius pricu
losius quos etiam falsos fratres appellat. Nonne morbus
mundi uocitabatur atque deceptor nonne subuersor. Non
ne uerberibus cedebatur. Hec in mente sumamus fri
dulum. hec cistrem. hec in memoria teneamus. et nunquam
dissoluim. ac si iniuriam patiamur. ac si rapinas. ac
si decem milia pessima patiamur. Contingat nos in
celis probabiles apparere. et omnia hic portabilia
sunt. Contingat nos illic bene agere. et res hui
ute nulli momenti sunt. Umbra sunt ista et som
nium quiacumque sunt. illa spare et bene et spectem. Ista
nobis nulla apparebunt. Et nature cistratione uel
tempus. Quid enim uolunt esse cum adilla sentissima comparem.
quod adignem in extinguibile. quod aduerme qui non
morietur. Quid ex hui ute rebus. et quale possis edice
quod stridori dentium uel unculis. et exterioribus illis
tenebris comparis. Quid illi ire. quod tribulationi quod an
gustie. Ain forte tempus potuis comparem. Quid sunt
decem milia anni cum sicla cognitas infinita. Nonne quantum
est stillicidium minimo abysso comparatum. ain forte illis